

Soạn bài: Bài thơ về tiểu đội xe không kính

Soạn bài: Bài thơ về tiểu đội xe không kính

Phạm Tiến Duật

Câu 1: Điểm khác biệt trong nhan đề bài thơ:

- Nhan đề dài, tạo sự độc đáo.
- Nhan đề làm nổi bật hình ảnh những chiếc xe không có kính. Đó là một phát hiện thú vị của tác giả, thể hiện sự gắn bó am hiểu hiện thực khốc liệt của chiến tranh trên tuyến đường Trường Sơn.
- Từ "bài thơ" đặt ở đầu tiên đề nhằm tạo ấn tượng về chất thơ của hiện thực ấy. Cuộc chiến đấu khốc liệt là một bài thơ, cuộc đời người chiến sĩ cũng là một bài thơ.

Câu 2:

Những người lái xe trên tuyến đường Trường Sơn là những con người có tư thế rất đỗi hào hùng. Họ ung dung ngồi vào buồng lái, điều khiển xe chạy giữa chiến trường mưa bom bão đạn. Họ mất ngủ, chịu bụi, chịu ướt áo. Nhưng họ không phàn nàn, không kêu ca. Bụi thì họ chặm điếu thuốc: nhìn nhau mặt lấm cười haha. Ướt thì họ đi tiếp: *Chưa cần thay lái trăm cây số nữa – Mưa ngừng gió lùa khô mau thôi.* Chiếc xe vỡ kính, hỏng đèn, xước thùng, hỏng mui. Thế nhưng các chiến sĩ vẫn lái, vẫn đưa xe chạy lên phía trước. Họ là những thanh niên tiêu biểu cho thế hệ trẻ Việt Nam trong thời kỳ chống Mỹ cứu nước.

Câu 3:

Ngôn ngữ giọng điệu của bài thơ đã góp phần quan trọng trong việc khắc họa hình ảnh người chiến sĩ lái xe Trường Sơn. Giọng thơ ngang tàng có cả chất nghịch ngợm phù hợp với đối tượng miêu tả là những chàng trai trong chiếc xe không có kính:

*Không có kính không phải vì xe không có kính
Bom giạt bom rung kính vỡ đi rồi*

Giọng điệu ấy làm cho lời thơ gần với lời văn xuôi, lời đối thoại, rất tự nhiên nhưng vẫn rất thú vị, rất thơ.

Câu 4: Cảm nghĩ về thế hệ trẻ thời kháng chiến chống Mỹ:

- Khâm phục những con người hiên ngang dũng cảm, bất chấp khó khăn nguy hiểm, luôn tiến lên phía trước vì mục đích và lý tưởng cao đẹp.

Yêu mến tính sôi nổi, vui nhộn, tinh nghịch lạc quan, dễ gần, dễ mến, dễ gắn bó giữa những người lính trong chiến tranh.